Азъ зная напрасенъ не ва утѣшавамъ
Че на ваша воля, слѣпо се отдавамъ,
Че неутомимо, всѣкъ сѫ кървавъ потъ
Работитѣ за вази, губитъ свой оливотъ.
Ей, смъртьта е близо, тѣмне е далечъ,
Всѣкога гонибви за да ма почувствамъ,
Не трепнѣ бивъ аре отъ ловна рѣчъ
Предъ смъртьта душа ми съдъба се напълни
Мили мои брѣмья, скърби и печали
За наградѣ тежка мене вий сте дошли
Но нѣма да врѣмало самитѣ слова,
Ижа рано исчахнѣ моята глава.

1ви Януарий 1881 г. София.